

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdasági s társadalmi lap.

A SZABADELVÉPÁRT KOZLONYE

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hétfőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Hirdetési díj:
 öt hasábos pettó 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s több ízben megjelenő hirdetéseknek különleges árték. Helyi hirdetések minden útan 20 kr. Nyitási költségek minden sor 30 kr. A hirdetéseknek egyedi a kiadói iródaiban vétetnek fel. Az előfizetési díj a hirdetésnek a kiadói iródaiban, s lap szerkesztési részbe tartozó költségek a szerkesztési iródaiban czímezendők.
 nagyjujtoza Jóna-ház 1704. szám alatt

Előfizetési feltételek:
 helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve.
 Egész évre . . . 10 frt.
 Félévre . . . 5 " "
 Negyedévre . . . 2 " 50 kr.
 Egy hónapra . . . 1 " "
 Előfizethető helyben a kiadóhivatalban, **Kutasi Imre nyomdájában**, aztán Tegledi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseiben, vidéken a postahivataloknál.

g.
 is 8 ár

5.70	—	6.84
4.24	—	5.22
3.26	—	3.58
2.78	—	3.10
2.12	—	2.44
3.26	—	3.74
3.90	—	4.24
8.13		
1.40		

Debreczen, július 10.

A mezőgazdasági válság Európa-szerte rémitget. Mindenütt az a gondalkodó panasza, hogy nem érdemes fáradni, maholnap amsi jövedelmet sem vesz be a földjéből, a mennyire a munkáltatása kerül. Azelőtt legalább, mondják, ha rossz termés volt, a búza ára felszólt; most akár jó, akár rossz a termés, az árak nem akarnak felszökni s csak abból áll a különbség, hogy ha Európában kevesebb terem, hát többet hoznak be Amerikából.

Ezen a bajon, a mint látjuk, Németországban úgy igyekeznek segíteni, hogy kínai falakat emelnek a külföldi behozatal ellen s mesterségesen uton csinálnak árt otthon a búzájuknak. Ha aztán még egy kis éhínség is jön a Bismarck politikájának segítségével, hát akkor biztosítva lesznek a brandenburgi és pomerániai földekről, hogy nagyon jól eladhatják a gabonájukat, ha ugyan marad valami a granariumaikban az előbbi évekből.

Angolországban még nem jutottak el idáig s több eszük is van, hogysem idáig jussanak. Itt ott föltámadt ugyan a régi gabna-törvények szellemére s kísértéget néhány elégedetlen squire és farmer fejében; az általános nézet azonban egyelőre csupán abban az elkésztet ohajtásban nyilvánul, melyet egy falusi gazda fejezett ki John Bright előtt: „Csak azt az átkozott Amerikát ne találta volna föl Columbe!”

No hiszen ekkor elobajátást minálunk is hallhatni; de azzal még segítve nincs, mert Amerika a mi kedvünkért nem fog az oceaán hajjai közé stilyedni s az amerikai buza versenyétől bizony nem szabadít meg minket semmiféle vámpolitika és semmi kereskedelmi szerződés. Hiába szidjuk a kormányt s hiába küldünk ki parlamenti bizottságokat a baj okainak s orvosozásának puhatolására.

Hihető, hogy az ellenzék az őszszel megint megfogja újítani indítványát, mely egy nagy országgyűlési enquete kiküldésére vonatkozott. Most már Angolország példájára is hivatkozhatnak. A napokban az angol parlament elhatározta egy enquete kiküldését az ügyben s a miniszterelnök, ki midőn hónapokkal ezelőtt hasonló indítványt álltak elő, akkor teljesen hiába valónak és czéltalannak nevezte az enquetet, most beleegyezett annak kiküldésére.

Igaz ugyan, hogy az enquete még ezáltal hátszállyal sem vált hasznosabbá s az angol közvélemény tolmácsa, a Times gunyosan kérdezi, hogy ugyan mit érnek el vele? Vajon ki tudják-e találni, hogy miképp tegyék a termelés költségeit olcsóbbá, a buza árát meg drágábbá? De nem hihető, hogy ez az okos és gyakorlati kérdés

visszaraszsa a mi ellenzékünket, hogy rá nem üljön az enqueteirosz vesszőpárpájára. Mintha olyan rettenetes nagy apparatúra volna szükség, hogy felde-ritez az a bajt, mely nyíltan áll minden ember szemé előtt.

„Egy mezei gazda sem lehet kétségben válságos helyzetének oka felől”, — úgy mond a Times, — „s minden mezei gazda tisztában lehet azzal is, hogy a törvényhozás a legjobb akarat-tal sem sokat segíthet helyzetén. Rossz időjárás, marhavész és alacsony árak idézték elő a gazda jelenlegi sanyaru helyzetét. Az időjárást pedig, mint a védvamosok is megengedik, nem lehet parlamenti ellenőrzés alá helyezni. A gazda nem tehet egyebet, mint hogy magát az időjáráshoz alkalmazza. Nedves idő rossz a gabonának, de nem rossz a kertii veteménynek. Az angol mezőgazdaságnak elég rugányosnak kell lenni arra, hogy az angol klímához hozzá-íllék. A régi rendszerrel föl kell hagy-ni s ha a jelenlegi termelés a klíma szeszélyes változásai s az amerikai ve-ryeny miatt nem lehet tovább folytatni, nos akkor új termelést kell annak helyébe léptetni.”

Jó lesz e figyelmeztetést megérteni Magyarországon is, mert a nagy angol lap savaiban olyan igazság van, mely nemcsak az angol gazdáknak szól.

— **A cseh nemzeti párt nem akar föltéte-lenül belépni a reichsrathba.** Közlönye: a „Pokrok” mondja, hogy Taaffe gróf meggyő-ződhetett Prágában való tartózkodása alkalmá-val, hogy miképen gondolkoznak a csehek a föltételem belépéséről. A kiegyezés nehez mun-kájának be kell fejeznie lennie, mielőtt a cseh-ke a parlamentbe mennek. Különböző tagasz-kodni fognak álláspontjukhoz, ha vagy a német-ek, vagy a kormány nem tetszik meg a föltéte-lenül szükséges lépést a kiegyezésre.

— **Az on magyar és osztrák vasutak érte-kezlete,** melynek a német forgalomban érde-keleve vannak, jövő szombaton tartatik meg Bécsben. Magyar részről az értekezleten a tiszavideki, északkeleti, első galiciái és az államvasutak vesznek részt.

— **A hitelintézeti csoporttal kötött azon egyezmény,** jelenti a N. fr. Presse, melyhez ké-pest a magyar kormány a tiszassabályozás költ-ségeire nyolcz millió forint kölcsönt igé-nyelhet, a kormány által ez ideig még nem vé-tettett igénybe, s talán még két év is e-lelik, míg az egész összegre szükség lesz. E-függő adósság consolidálása csak akkor fog keresztülvetni, midőn a felhasználás összeg már tíz millió forintra megy s e czéllal osztrák értékekben kamatozó kötvények fognak ki-bocsátatni. A kölcsön külön fedezeteket fog nyerni abban is, hogy valószínűleg be fog tábláztatni jelzálogilag a tiszassabályozó társulat telkeire, a magyar kormány fogván a tulajdo-sonoktól a kamatokat s törlesztési hányadok-át adóképen beszélni s általában a jóállást kamatok- és tőkétől viselni. Az egész köl-csön végösszege 20 millió frtra van téve.

Bizottsági közgyűlés.
 Jul. 10.

Főispán ur ö mlga 1/2 10 órakor me-gyívítván a gyűlést, indítványozta, hogy azon nagy vesztesség fölbött, mely Wenckheim Béla báró halálával az országot érte, a közgyűlés részvétének jegyzőkönyvi kifejezést adjon. — Egyhangulag elfogadták.

A napirend első tárgya volt a polgár-mester június és július havi jelentése, mely helyeslő tudomásul vétett.

Felolvastatik a honvédelmi miniszter ren-delete és utasítása a katona-beszállásokról f. évi 36. t. cz. életbeléptetéséről. A tanácsnak adatok ki.

A földmivelési, ipar- és kereskedelmi miniszter leirata emlékeztetőbe hozza a ható-ságnak, hogy a gazdáltnal jószágok eladási árából befolyó pénzeket néve meg mindig áll az a szabály, hogy azok az országos közgaz-dasági alapot illesk s e végből negyedévén-ként s illetve havonként bekielendők.

Következett a Mühlfeld Kelemen Ágost-urnak Németország részéről budapesti főgyö-nökké lett kinevezetéséről szóló miniszteri rendelet.

A polgármester 1878. évi jelentése meg-elelődéssel vétetik tudomásul.

A városi árvaszék és a tisztii ügyész év-nyegedes jelentései helybenhagyó tudomásul vétetnek.

Bács-Bodrog megye átirata a közhaszná-latban levő utak jó karban tartása tárgyában a tanács-végzés alapján egyszerű tudomásul vétetik.

Felolvastatik Simonffy Imre polgármester, Csáky Gergely tanácsnok és Beke Mihály ár-vaszékii úrnak, mint a székesfehérvári kiállítá-sra küldötték jelentése, mely terjedelmese leírás foglalt magában a kiállítás csoportjait, különösen kiemelve a borcsoportot, mint a mely boraszatuk rendkívüli haladásáról s eredeti és készített boraink kitünő minőségéről és kivitelii képességéről tanuskodik, ugyiszin-t az iparcsikkok gazdasági csoportjait, s es-merőleg szöve a párisi magyar egyiet kiállít-mányairól, mely egyet külföldön is becsültte teszi a magyar nevet s végül indítványozza, hogy a közgyűlés a jelentést másolatban Zsely Jenő grófnak küldje elő.

A jelentés felolvasása után polgármester még néhány szóval jelölte a kiállítás nagyserü-ségét, örömet fejezve ki a fölbött, hogy Debre-czen méltó helyet foglalt a székesfehérvári kiállítá-son s ott minden tekintetben ki lett tün-tetve.

A közgyűlés örvendetes tudomásul veszi a jelentést és a mondottakat s elfogadja egy-észersimind polgármesternek kapcsolatosan tett azon indítványát, hogy a helyb. keresk. és iparukarna kéresek föl, hogy az ipar állását, különösen tekintettel városunkra, folytonosan figyelemmel kísérve, tapasztalatairól a törvény-hatósági közgyűlésnek évenként jelentést ter-jeszzen be.

Az erdészeti közgyűlésre küldtettek: Török Pál erdőmester és Laky Lajos jelentése szinten megelégedéssel vétetik tudomásul. — Egyszerimind köszönetet fejezi ki a közgyű-lés Zsichy Jenő grófnak a kiállítás körül kité-jtett pártalan tevékenységéért és áldozatkész-ségéért.

Felolvastatik a Goldberger féle sátornak a 42. honvédszázalaj elhelyezésére történt megvételét helybenhagyó miniszteri leirat.

E tárgyban, miután utabban N. Káló ál-tal bizonyos nehézségek támasztottak, melyek kétségessé teszik az említett zászlóalj ide he-lyezhetését, a tanács oly végzést hozott, hogy a megvett sátor átalakítása még azon esetben is, ha netalán a zászlóalj áthelyezése meg nem

történhetnék, előnyös és haszonnal járó lenne, tehát az átalakítás foganatosítandó.

A közgyűlés a betervezett végzést azon határozattal látja el, hogy a tanács csak az előintézkedéseket tegye meg, a sátor átalaki-tását és a szükséges építési munkálatokat pe-dig azon időre halasztza, a mikor a zászlóalj áthelyezése eldőntött dolog leend.

Felolvastatik a nevelésügyi szakbizott-ságnak az egyháztanács közgyűlése által párt-olólág betervezett s elfogadásra ajánlott ter-javaslatát, — mely a helybeli népiszkolák növendékei számnak folytonos emelkedése által beállott tanhelyiséghiány folytán fellépett igények kielégítésére az ispotályi helyisegek átalakítását, ezen kívül 7 fi- és 4 leányisko-lai tanterem építését s tanítói lak felállítását javasolja.

Az egyháztanács a szükségesletek közül kiválasztva a legelőbbeket, kijelölte átiratá-t, kérve a közgyűlést, hogy e nagy fontossá-gu ügyet komoly figyelemre méltatva, fogadjá el a javaslatot s bizza meg az iskolázókat a részletekkel.

A közgyűlés elfogadja a tervjavaslatot, annak kijelentésével, hogy a 140,000 ft ne-velési alaptöke időről-időre folytonos megta-ritásokkal visszafordítható.

Dr. Kodás Gábornak a budapesti kereske-delmi akadémiá tanárává történt választása következtében beadott lemondása elfogadtatik, meghagyván a tanácsnak, hogy a megürült tanszék betöltésére az intézkedéseket a fel-ügyelő bizottság által mielőbb megtette.

Felolvastatik Vertessy Lajos bizottsági tagnak Kövesdy János bizottsági tag ellen be-adott s „Debreczen” tegnapi számban ol-vasható, a „lehető leggyöngyödelenebb hangon írt beadványa, melyben az ellen vizsgálat meg-indítást kéri.

Mészáros József szól legelőször a tárgy-hoz. Azt hiszi, hogy a beadó vádaskodásaiban tulbulzóságából tul ment a határon s beadvá-nyában nem a közgyűlés elé tartozó dolgok is foglaltatnak. Tulajdonképeni vad, a mi vizs-gálat tárgyát képezhetné, az uszorakodás; és, törvényneik által nem büntetettek. Mert az uszo-ratörvény csak a kamatokra vonatkozik és na-gyobb kamat kivánsa esetén is a törvénynek nem büntet, csak a jogtalan kamatot nem ítéli meg. — Tehát azon beadvány közgyűlési végzés alapján nem képezhetvén, beadónak egyszerűen visszazandó.

Magyar Gábor rosszaságát fejezi ki a be-advány sértő hangja felett, azonban a közgyű-lés tekintélyének fenntartása szempontjából vizsgálatot tart szükségesnek.

Jóna Daniel szintén kikélt a beadvány hangja ellen; de annak intencióját osztja.

Rab László azonnali vizsgálat megindí-tását kívánja.

Elnöki főispán indítványára a közgyű-lés a beadványt a joggyúli bizottságnak adja ki véleményezés végett.

A zende-egylet kérelme 114 forint nyomda tartozásának elengedése vagy részlet-ben törlesztéséért csak második részében adatik meg, t. i. megengedtetik a tartozás részletekben fizethetése.

Ujházy Károlynak az egészségügyi szempon-tból kárt egy havi szabadsággal megadatik.

Alapítványi pénztárnokul az ideiglenes minőségben eddig is működő s főispán ur ál-tal egyedül kijelölt Máté Miklós egyhangulag megválasztatik, illetőleg megerősítetik.

Végül Csikos András, Nagy János épít-ész, Schelle Ferencz, Sipos Bálint, Buzás

Elek, Stahl Ede, Kiss András, Bekecs Mihály és Kurka Ferencz polgárosítottak. Gyűlés vége 12 órakor.

Apróságok Wenckheim Béla báróról.

Wenckheim Béla bárót, az újabb nemzedék már nem ismeri, miut nagy szónokot. Ritkán beszélt az országgyűlésen s akkor is többnyire röviden, meleg érzéssel, az igaz megyőződés hangján, de minden szónoki len-dület nélkül.

Pedig ifjabb korban hallották, tudják, mely gyűjtő heví volt szónoklataiban, melyek alakilag is mindig kitűnőek valának. A szó-noki tehetőség oly feltűnően nyilatkozott nála már zsenge fiatal korában, hogy mindjárt első fellépéve igazi barokkhat hódított magának.

Ez Károlyi György gróf főispáni beiktatásakor történt. A főispánt, kit Barkóczy kir. biztos iktatótt be, Kigyós és Gyula határán fogadta a megyei küldöttség, melynek nevében a fiatal Béla baró üdvözölte az érkezőt. Daliás alak volt; lóháton, fehér nadrágban, ezüst süjtásos rövid kék dalmányban, köcsagos kucs-mában!

Ekkor mondta első nyívaos beszédét oly sikerrel, hogy a főispán meglelte „Ebből lesz az ember!” mondá Barkó-czyhoz fordulva.

És ember lett belőle. *
 A szóoki heví még sok éveken át kor-látlan urává tette a szíveket, a melyekhez szözlött.

Egyszer aután elkezdett ritkábban be-szélni s akkor is, mintegy félve. Látszott rajta, hogy nagy gondot ad neki a szakasz összeillesztése, mintha tépelődne magában, mintha valami aggasztana.

„Mi baja lehet a Bélának, még megér-jük, hogy belesül?”
 „Hagyjatok békét, mondá egyszer bará-ti közt, — a mióta ezt a menyki gyorsirást feltalálták, nem tudok kedvemre beszélni. Könnyű volt régen. Az ember beszélt, a mint eszébe jutott, ha a nyelve meglott, elkö-högte; ha valami furcsát mondott, elvitte a szél; s nem lett belőle semmi hiba. De most oda ül eléd egy okólnyi gyerek egy hosszú plajbászal és minden szavadat, még a köhö-gésedet is lepingálja; aután jön az újságíró és kiteszi a hirlapba, aután jön a táviró és szétvillámozza az egész világnak s másnap minden reggeli kévé mellett téged szidnak, ha nem tetszel nekik; s ki nevetnek, ha bolondot mondtál. Aután tessék nyugodtan dikciózni.”

A képviselőházban nem találta magát, de annál kedélyesebben elidiskurálgatott a főrendi-házban. A képviselők klubjában is a ritkább vendégek közé tartozott. De ha ott meglített, soha sem távozott a néki, hogy melyebben benyomást ne hagyott volna hátra.

Mikor a „májusi szűpülációk” miatt a szabadelvű pártban az első válság kitört s egy ivet köröztettek a képviselők közt, melyre a leendő „független szabadelvűpárt” tagjai irakoztak, Wenckheim ott állt a nagy tanácssterem egyik szögletében s javában adomázott valamely legujabb sport esemény fölött. Egyszer mutatják neki a pártgyűjtő ivet. — No ez derek; mikor háromszázunk-tól meg nem jédt Ausztriá, képezem, hogy meg fog jédni tőtől a hatvantól. (Annyian voltak az iven.)

Mikor a fuzió megtörtént, Tisza Kálmánt rögtön utána miniszterelnökké tenni nem lehetett. De Tisza Kálmán kijelentette, hogy csak egy olyan kabinetbe lép be, melynek Wenckheim Béla az elnöke. Az elnök tehát

A „Debreczeni Ellenőr” tárczája

Egy nap a Hortobágyon.

(Vége.)

Mindig szép lehet a mátai biztos háza-tája a hortobágyi nap ragyogó fényében, de ma pompázott és illatozott. Még pedig nem hitvány párfium illatától, hanem jóféle gu-lyás-hus orr-csiklázó szagától, melyet öt óriási bográcsban főzött a puszták öt fia, öt gulyás. Mint fozakások forgatták a kormány-kanalat Katona bácsi a biztos, s Orszó bácsi a szép magyar ember, ki a lobogós ingujjban még egy pesti menyecske kíváncsiságát is fej-tetőre állítá. Bogdány Imre az alkapiány pe-dig búheség gondalló örködött, nehogy a tei-tett bográcsból kifusson a hus, a mit különben nem is mert volna tenni, jelen lévő Barcza Dani, a kiről tudjuk, hogy „fáj”, a mikor mu-zsikál. Aztán ott volt a kis fia is, az a 12 éves sportsman, a ki már a debreczeni gyep-en győztes gladiátorként szerepelt.

Hát még aztán a halak! Azok a jámbor állatok, a kik hallgatnak, mint a hal. Tudom, arra sem emlékszem, hogy Gyulay Józsi be-mutatott nekik, pedig én nagyon jól emlékszem rájuk, kivált arra, mikor megettém m. Ha-lás emberek húzogatták le bundájukat, még pedig egy öreg halás olyan szepen, hogy az egész ezüst pikelyes köpenyeg e g y d a r a b a n maradt. Ott fektűnt a gyepen, megara-nyozta ezüst fényt a nap s önkénytelenül visszamlékezett az ember a dajkameseré, melyben csiri-biri tündérrályok hagyogatták el ezüst palástjukat.

Magam egy néhány pusztai ember közé keveredtem. Gulyások és csikósok közé. Gulyásos hust ettek, de ok azt mondták, hogy „száraz hús.” Piros képű, napbarnitott,

vidém, emberségtudó emberek voltak, olyan karimájú kalappal, melyben biztosan előnye egy német hercegség kincstára. Csupa egy-nyorúság volt velük egy tából emi — kézzel. Ez ott a „yella.”

Mikor megelégtünk az evést, rágyújtot-tunk. Egy öreg halász is előhúzza a „tra-fikot.”

— Micsooda, hat maga traítkot sziv, bácsi? —
 — Ha nincs más, teens uram!
 — Ennye erer menyörögös menykö te-remtetite, itt a zacskom, gyújtson rá.
 Egy jó barátom épen akkor kuporodott közénk, s czélezve p. ü. fogalmazói hivatá-lomra, le akart fözni.
 — Lássák, barátim! ez az ur főnőcz, mégis magyar dohányt szli.
 Az öreg halász megcsóválta fejét.
 — Ne lehessen az, uram. Hiszen ez a teens uram nem ímet.
 Sokáig elidiskuráltunk együtt. Igazán be-csületes, emberségtudó emberek.

Megkérdeztek, hogy van-e már feleség? Hát a kis lányom szöke-e vagy barna? No, hát azt is áldea meg a teremlő Aztán most is Simonffy „teens uram”-e még a pol-gármester? Mert azt is tisztelik alásan, meg az egész tanácsot. Nincsenek más „hara-gban” senkivel.

Talán egész nap elbeszélgettünk volna, ha Torday Gábor és Szűcs Mihály buzo fí-radozása nyelbe nem ütött volna két löve-r-senyet, egyiket gyalog, a másikat lóháton.

A gyalog-lövérsenyen az első díjat a tűz-oltó bandának egyik érdemes tagja nyerte el, megengedvén egy műkedvelő futtató, hogy megelőztessék egy löfejjel.

A lovas lövérsenyen csak csikósok fut-tattak. Az első díjat Tar Gáspár, a másodikat Buzás János, a harmadikat Lámfalussy István csipték el.

Tar Gáspár, a czífra szűrés, nyalka csik-ós menten oda is adta a bojtárjának, mert hát — mint monda — nekik szánta. Nem pénzért futott, hanem dícsőségért. Ez az a jellemvonás, melyért imádkozt téged, nem-zetem!

Abból a harmadik versenyből, melyről a D—n emlékezett, csak annyit íg, hogy ma-gam is lovogattam, de nem versenyből. Ki is merne sikra szállani egy csikós lovával, ha hátán érzi a suhogót? Rohan az, mint a viállam, s majd magam is úgy jártam, mint az egyszerű zsidó gavallér.

— Hova lovogolod magadat, Moric?
 — Kérdezde meg a phoriphámát!
 Félbe maradt ebéd, vihar és verseny után jól is esett a vacsora. Mindenki pusztí-tott, mint a farkas. Kívül elalott az eső, belül folyt a bor és a dicitó. Felköszöntötték a ki-tünő gazdasszonyokat, a házi gazda, a nemes város képviselőit, a jelen volt hölgyeket, Gé-resi Kálmánt a rendezőt s talán még Nagy Páit is, pedig arra szörnyen apprehendáltak az eső miatt.

A czigány rá húzta s a puszták fiaí és leányai a mátai biztos lakása köré gyülekez-tek. Nem sokat kellett őket biztatni, hogy ősz-szeűssék a bokájukat.

Hát a kondászcántot tud-e öcsém? kérdem egy bojtártól, eszembe jutva a a my-thológiai forgás, mely cselekményt és érzel-met oly híven kifejez. Hát még ha az ember Barcza Danitól látja, mint mi délután!
 — Nem tudom én, uram! csak a magy a r t.

Hanem az aztán czífra volt. Ugy kirak-ták, ugy kicziczomázták, hogy a szem alig volt képes a változatok gyorsaságát figyeini. Nem az a tánc volt az, melyet ti jártok figarós hósei a sima deszkán! Hanem tánc volt, tele érzéssel, tele szilajszággal.

Hát öcsém miért nem járja? kérdeztem egy oldalt húzóó szubanczót, ki szomorú ábrázattal hallgatta a tánczólok zaját.

— Nincsen kirel, uram!
 — Hát nincsen bábája?
 Összeszorította fogait, a képe lángveres lett s azt monda:
 — Nincs!
 Pedig volt. Egy darab idő mlva láttam, hogy egy gyermekleánykával sutogott. Mit be-széltek, nem tudom. Ennyit hallottam: „meg-bánod még ezt, Zsuzsikám!”

Tessék! Egy regény. Egy regény, mely a pástorsíp melábus danájába olvad, melyet az éj elbeszél a csillagoknak s megmosolyog a gunyoros hold.

A pusztai mulatság eddig volt. Mert a mi ezután következett, megtörténhetett volna id e h a z a s.
 A vendégek reggel fele kezdtek ozsáni s ki dőben, ki este, ki harmadnap ért haza.
 Az uton hallottam ezt az anekdotát, mely itt történt l o c o .
 — Ki akarsz lenni fiácskám? kérde az apa kis fiát. Pap, orvos, vagy fiskális?
 — Egyik se.
 — Hát mi a szöcs?
 — V e n d é g .
 Tessék elhinni, igen okosan felelt. Ez jellemzi a vendég sorsát, jellemzi a mi sor-sunkat. Az isten éltesse házi gazdákat a ne-mes várost!
 Suhogo.

és Pisi.

